

Oponentský posudek Dominica Hafnera na téma Blossoming and thicket

Pandemie nám všem ukázala jak zásadní je pro nás interakce, sdílení, sounáležitost, spočínutí...to fyzické v prostoru, prostředí. Při plnohodnotném napojení, propojení v okamžiku, jako by čas ztrácel na významu, jde o prožívání které překračuje časový rámec. Sociální, přátelské, ale i jiné vazby nás tak kotví s místě, a potvrzují nebo vyvracení nám cestu, kterou jsme si vybrali. Naše kroky, činy, umělecká práce ale i vztahy jsou dokumentací této cesty. Díky nim pak můžeme zhodnocovat, ale i hledat nové cesty a vlastní směřování.

Dominic Hafner se rozhodl jít přesně touto cestou. Cestou sebereflexe, ohlížení, ale i sdílení a participace. Jeho instalace nejen slouží jako místo pro prezentaci jeho práce a maleb, ale otevírá i prostor pro spočínutí, sdílení, jiný způsob reprezentace malby jako media i osobnosti umělce. Intermediální projekt tak obsahuje vedle media malby, objektovou instalaci, performance i architekturu. Autor vnímá diplomantský projekt jako určitý milník, i proto se rozhodl svou práci na akademii završit dílem, které se snaží o mnohvrstevnatou interpretaci jeho samotného, a toho, jak vnímá svět. Sice jak sám uvádí, nahlíží na tento moment jako určitý „first baby step“ ale pravda je, že to byl i velký odvážný a vyspělý krok tak trochu do neznáma, především co se týče objektové instalace a konstrukčního řešení.

Dominic se pokusil poskládat vizuální krajinu ze svých maleb, které vytvořil dříve a dát jim novou formu a interpretační význam. Již nefungují jako samostatná plátna, ale jako části environmentu, kde základní elementy voda, oheň a vzduch mají ústřední roli. Vedle toho mu jde o interakci s divákem na různých úrovních - od poslechu, spočínutí, po hraní na mechanický strunový nástroj, až po participaci při performanci. Jeho snaha cílí na prožitek v této situaci. Udrží určitou abstraktní rovinu, aby nechal každého, aby si sám našel svou cestu přijetí a porozumění. Tento přístup je vstřícný a inkluzivní, ale nemůže nabídnout zaručeně stoprocentně předpokládaný účinek. Dominic si tento nejistý přístup vybral schválně, po vzoru jam session, jemuž tak blízké, kde taktéž nemůžeme jistě tušit jestli se s spoluhráči přesně potkáme nebo ne, ale probíhá určité sdílení.

Je naprosto zřejmé, že autor je nesilnější v mediu malby. Všechny jeho obrazy vykazují vysokou kvalitu a zkušenost. Slabší pozice jsou pak cítit v objektovém řešení i nejistotě prostorového uspořádání, které se několikrát měnilo, a tímto hledáním mu i utíkal čas pro finalizaci konečné formy. Zároveň během našich konzultací jsem cítila, jistou nezkušenost co se týče komponování více medií dohromady v jedné instalaci. Pokud se Dominic vydá touto cestou, jak sám naznačuje, s přibývajícím zkušeností se bude vše krystalizovat. Prostorové řešení sám mnohokrát konzultovat s celou řadou odborníků, což hodnotím pozitivně a cítím velké nasazení. Příště bych snad spíš doporučila víc se zaměřit na vlastní úsudky, a hledat důsledně co pro mě samotného všechny části znamenají jako jednotlivé i v rámci celku.

Dominik uvádí celou řadu umělců, které mu sloužili jako inspirace či teoretický základ. Bohužel trochu postrádám nějakou reflexi tématu recyklace malby. Jsem přesvědčena, že jen alternativní umístění v prostoru nebude vyčerpávající odpovědí na toto téma, které se esenciálně dotýká i nakládání se zdroji a vztahu k našemu životnímu prostředí. Což Dominik sám naznačuje, že je pro něj důležité téma. Na druhou stranu cením schopnost dát v prostoru všem malbám jistou hierarchii. Určitý zásah, poničení a restaurování maleb, které tvoří válce byl odvážný nevratný krok.

I když jsem neměla šanci posoudit jak konečná instalace dopadne a zda bude fungovat. Cením si Dominicova hluboce autentického přístupu, a cítím z něj plnohodnotně vyspělou uměleckou osobnost. S tímto ohledem navrhuji známku 1 - výborně.